

Laden en lossen

📷 Ron 't Hooft; 📄 Hans van de Ven

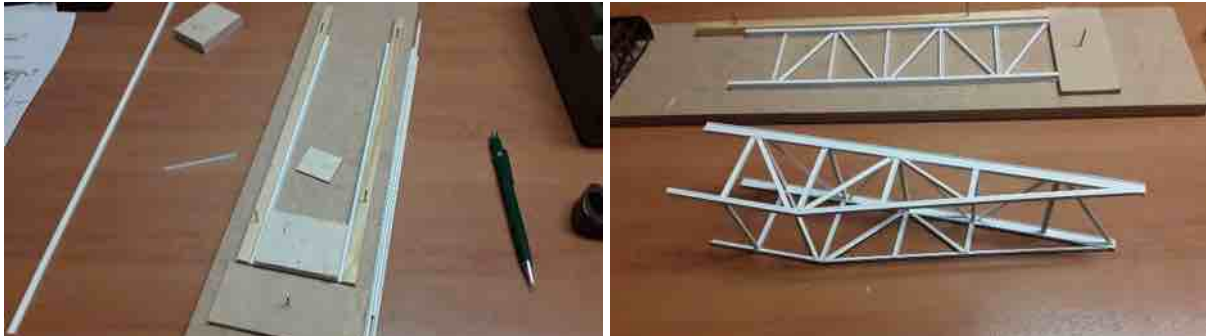
Boer Herkenhoff is een tevreden mens. Ondanks de hete, droge zomer kan hij een mooie aardappeloogst noteren. Door strikt in wisselteelt te werken weet hij al jaren vervelende plagen van coloradokevers, aardappelmoeheid en roestvlekken te voorkomen. Extra meevallertje was dat hij op de tweedehands markt voor een prikje voldoende kuubskisten op de kop heeft weten te tikken om de opbrengst aan kruimige aardappelen in te vervoeren. Met al zijn ervaring blijft het hem toch verbazen hoeveel bintjes er van een akker gehaald kunnen worden.

Daar staat ie dan op de laad- en losplaats bij station Güglingen. Hier kwam hij al als kleine jongen, toen zijn vader nog de boerderij bestierde. Niks veranderd in al die jaren. Nou ja, de kleuren van de slagboom zijn gaandeweg tamelijk verbleekt en ook de muur vertoont al flinke sporen van de tand des tijds. En dan het kantoorgebouw! Het is natuurlijk maar een eenvoudige meldpost voor goederen, twee ramen en een deur. Maar zodra je een voet over de drempel zet, komt de zoete geur van herinneringen je tegemoet. Hoe vaak zal hij zich niet gewarmd hebben aan de gloed van de potkachel?

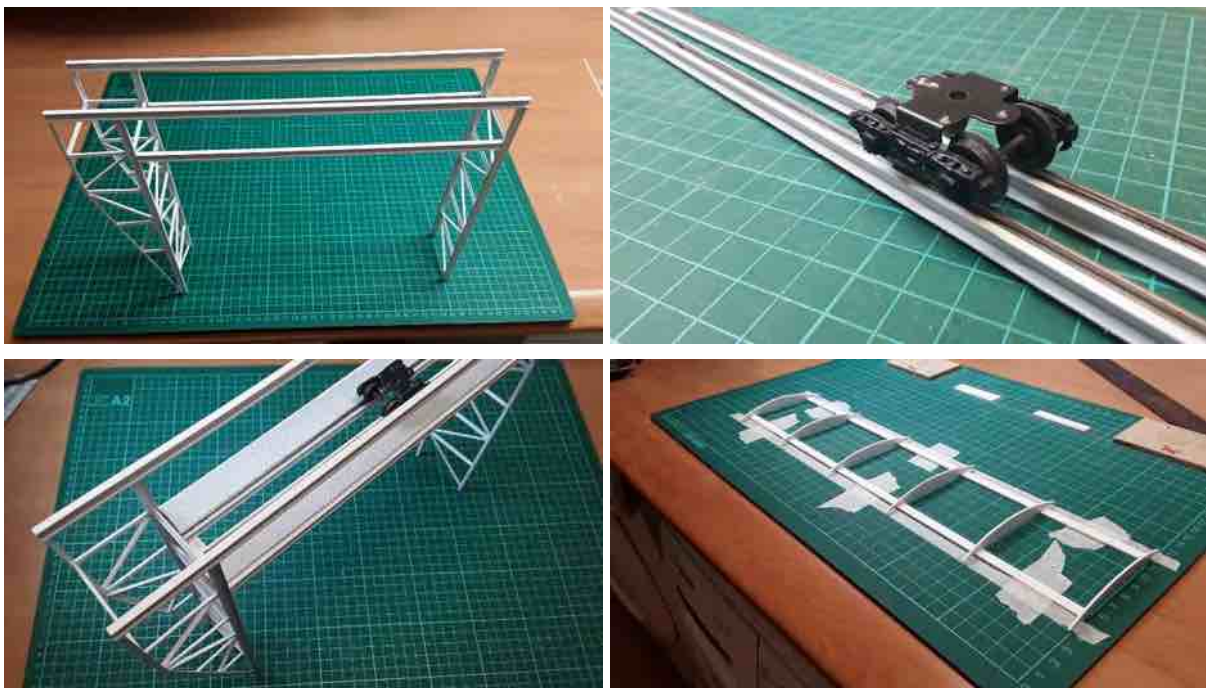
Toen ik deze scene in schaal 1:35 ging bouwen wilde ik per sé de nostalgische sfeer vangen. Het muurtje is eenvoudig een strook mdf met steunberen van latjes om het wat diepte te geven. Op de afdeklaag heb ik met een scherp mes groeven gemaakt. En na diverse uitstapjes naar verf van de Action, maar ook van setjes van de betere modelbouwmerken, ben ik toch weer teruggekeerd naar de oude vertrouwde Heki. Zo ontstond al snel een verweerde betonnen afscheiding. Het kantoortje is lichtjes gebaseerd op een foto van internet. De iets verdiept liggende deur en het door wat washes en drybrushen doorleefde uiterlijk van de muren en het mastiek dak zorgen voor karakter.

Het leek me plezierig voor klanten en werklui als de bestrating op orde is. Hier dus even geen kuilen en plassen, maar strak in het gelid liggende stelconplaten. Zelf maken is vrijwel altijd mijn eerste optie, maar hier heb ik uiteindelijk toch gekozen voor een kant en klare oplossing. De firma Farmmodels in Elst (www.farmmodels.nl), gespecialiseerd in agrarische modellen in diverse schalen, heeft prachtige platen in het assortiment.

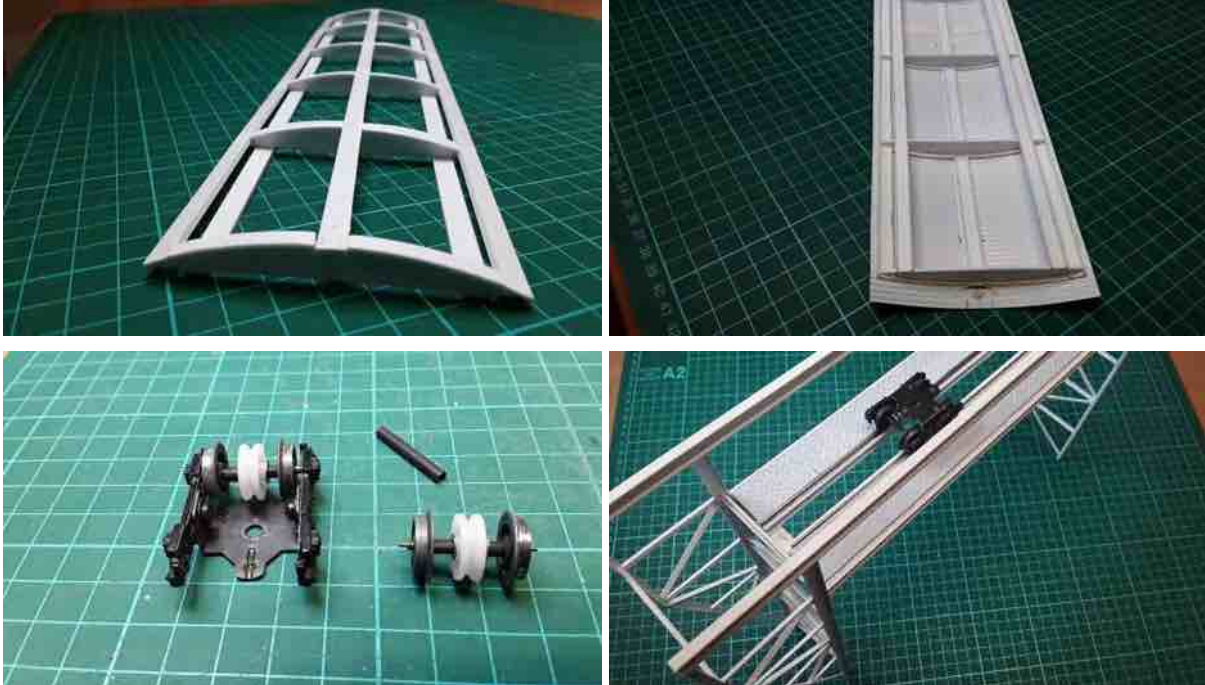
Maar daar staat boer Herkenhoff met zijn oogst. Zo'n palletbox bevat al gauw een kleine duizend kilo aardappelen! Ik zag al snel de noodzaak om er een bokkraan voor te bouwen. Als voorbeeld van het model neem ik meestal een H0-model in de hand, ditmaal heb ik als basis een exemplaar uit het assortiment van Faller gekozen. Allereerst maar met dunne latjes, restjes multiplex en kleine spijkertjes een malletje voor de standers maken op een plaatje mdf, om een strak geheel te krijgen voor het verlijmen van de Evergreen Scale Models profielen, waar ik inmiddels helemaal verliefd op geworden ben om iets van te maken. Met zo'n mal heb ik de zekerheid dat de beide zijkanten identiek qua opbouw worden. Daarna volg ik hetzelfde procedé om de bovenliggers te lijmen. Nu is de basis (L 37cm, B 9cm, H 29cm) al klaar en kan met de bouw van het rijdende bovendeele worden begonnen.

Voor dat gedeelte heb ik de bedding van twee Märklin C-rails afgehaald en de railstaven met secundelijm op kunststof H-profieltjes gelijmd. Daarna dit alles in het basisframe gelijmd en de zijkanten dichtgemaakt met traanplaten. Dit zijn overigens eigenlijk dakplaten van H0, maar ze komen hier zeer goed tot hun recht, toch? Het wagentje is een onderstel van een oud H0-wagonetje. Wie wat bewaart die heeft wat. Maar daar kom ik later nog op terug.

Voor het gebogen dak moet eerst een geraamte gemaakt worden. Van een cirkel segmenten afzagen, die vervolgens lijmen op een paar liggers en de basis is klaar. En met een paar liggers

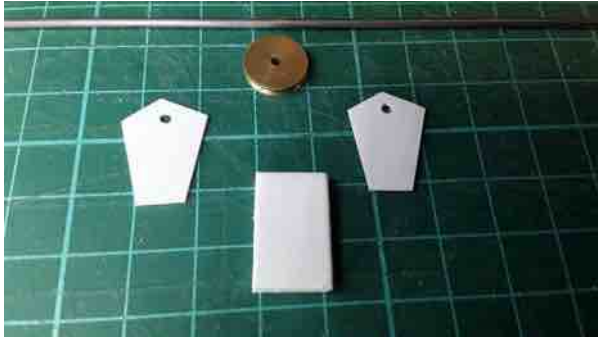
in de lengte krijgt het een stabiel geheel. Aan de onderkant heb ik twee U-profieltjes aangebracht die bij het monteren precies over de randen van het onderframe vallen, zodat het dak altijd afneembaar blijft. Voor het dak heb ik de perfecte golfplaat gevonden bij het merk Plastic Pattern Sheets. Met het lijmen daarvan moet je wel geduld hebben. Ik heb eerst alleen de golfplaat aan de nok gelijmd. Pas de volgende dag, toen de lijm goed gedroogd was, heb ik met veel beleid de zijkanten in de gewenste ronding gebogen en gelijmd.

Bij Mini In The Box heb ik voor een weggeefprijs twee kleine motoren gekocht. Die heb ik geplaatst in het brede gedeelte van het staande frame. Het onderstel van het wielstel heb ik voorzien van twee naafwieltjes waar de hijsdraad door gaat lopen. Ook het kraanframe wordt voorzien van dit soort wieltjes. Voor de hijshaak heb ik een metalen wieltje gekozen. Er is tenslotte wel wat gewicht nodig om de katrol ook zonder ballast te laten zakken. Een paar H0 straatlantaarns passen zeer goed als verlichting aan de onderkant van de kraan. Nog een elektrokastje hier en daar, een paar kokers voor de bedrading en een spuitje verf. Draadjes aansluiten en het hondje loopt soepel van links naar rechts en terug. Gereed om dag in dag uit lading uit vrachtauto's over te zetten op goederenwagons. Met behulp van een oude telefoonstekker kan ik het bedieningskastje van de kolenkraan nu ook gebruiken voor de bokkraan.

Geregeld maak ik dus gebruik van een H0-model om de gewenste maten in schaal 1:32 door te rekenen. Maar betrouwbaarder is het natuurlijk om van de werkelijkheid uit te gaan. Dan is het toch nog een voordeeltje als je niet met pensioen bent: op het werk liggen altijd wel Europallets. De rolcentimeter er langs, een notatieblokje en een rekenmachientje zorgen voor de rest. Aardappelkisten hebben we op het werk niet, maar die worden via Marktplaats vaak aangeboden. De verkopers melden daar keurig de maten bij. Een kind kan de was doen! De foto's daarbij zijn dermate duidelijk dat het aantal planken te tellen is. Dan is het niet ingewikkeld om de breedte van elke plank te bepalen. Heerlijk fröbelen met balsahout en finer. Uit de rommeldoos vis ik een aandrijfriempje van een oude printer waar ik mooie hijsbanden van maak. De aardappels zelf hoef ik gelukkig niet op schaal na te maken; de firma Juweela verkoopt buitengewoon fraaie piepers.

Kijk hem daar nou staan: boer Herkenhoff met een dikke portemonnee in de kontzak. Hij heeft een mooie prijs gekregen voor zijn bintjes. Geen wonder dat ie kan rondrijden in zo'n prachtige olijfgroene Magirus Mercur 120S van Hübner. En dan nog het plezierige vooruitzicht dat zijn vrouw gebakken aardappelen op tafel gaat zetten. Je verkoopt natuurlijk niet je héle oogst...

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.